

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
În străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupescu-Melin și Iuliu Malor
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Poveste fără capăt

O lămurire pentru cititorii noștri în legătură cu un articol al gazetei „Lumina Satelor“.

Incepem iar fără să vrem o poveste pușinel cam veche, anume povestea deșteptului care aruncase pietroiul în baltă. Un lucru pe care noi îl credeam închis și sfârșit. S'a adevărit însă și acum vechiul proverb românesc, că frații dela „Lumina Satelor“ au aruncat pietroiul în apă și ori cât ne-am trudi, nu-l putem scoate, cu una cu două. De altfel nici nu ne mai gândim la asta. Vrem însă ca să risipim unele nedumeriri pe cari spusele fraților noștri dela această foale le-ar putea lăsa în unele suflete mai slabe. Anume acești domni se poticnesc mereu de noi, că de ce suntem catolici, și apoi o în una și bună, un cântec vechi de altfel, că ei au legea cea adevărat strămoșească, că poporul român de când a primit apa și darul botezului a fost chiar așa cum sunt Cuvioșii lor dela „Lumina Satelor“. Habar n'au apoi de ceea ce spune și învață toată lumea, de ceea ce spune și învață chiar istoricii cei mai învățați ai bisericii ortodoxe, unii din ei chiar preoți și profesori de școală preoțească mai înaltă. Sfinții lor își infundă urechile, închid ochii și o în mereu pe acelaș glas, că ei s'au născut ortodocși de când s'au pomenit și că n'au lipsă de ceea ce învață știința istoriei și de ce spun profesorii și preoții mai luminați ai bisericii ortodoxe. Sfinții lor sunt mai învățați și știu mai multe decât toți. Nu vreau să știu de adevăr și se chiar miră când văd apoi că scriu și învață pe dos de cum li adevărul și știu toată lumea.

În dovezile pe cari le aduc apoi împotriva noastră pornesc dela neadevăruri. Iau lucrurile de aici de colo, sar peste ceea ce trebuie, adică peste adevăr, nu răspund la ceea ce trebuie și scot apoi înțelesul care le place și pe care-l trântesc pe un mare adevăr. Dar să le luăm pe rând: Mai întâi noi nu spunem și n'am spus niciodată că poporul român de aceea trebuie să fie catolic, fiindcă este latin și fiindcă toate neamurile de viață latină sunt catolice. Nu amestecăm niciodată legea și credința cu neamul și limba. Spunem chiar că învățătura catolică o pot îmbrățișa tot așa de bine și cei de sânge latin, ca și cei de sânge armenesc, grecesc ori slav. Nu împărțim nici creștinismul vechi, nici pe cel de acum după neamurile și limba popoarelor încreștinate. Nu spunem doar noi catolicii, ca până în veacul al IX-lea și popoarele Răsăritului au fost catolice, sub ascultarea Papii dela Roma? Dar atunci unde-i amestecul între limbă și credință,

lege și neam? La noi nu. Poate la alții. Să vedem. Oare nu sunt chiar frații dela „Lumina Satelor“ acela cari nu mai fac deosebire între credință și neam? Nu strigă oare ei pe la toate adunările, că nu poți să fii bun român dacă nu ești botezat în legea ortodoxă a Răsăritului și că Român și ortodox sunt una?

Nu știu apoi de unde o mai scot Sfinții lor și aceea că învățătura și numirea de catolic s'ar fi ivit numai prin veacul al șasălea. Un neadevăr și acesta, după cum veți putea vedea, iubiți cititori. Dar să-l lertăm, căci așa sunt unii din frații noștri, petrec firul de papură printre degete, ca să-l găsească nodul și succesc și învârt adevărul, de să crezi că tot ei au dreptate. Fac, cum s'ar zice, din alb negru și din noapte zi. Pe când adevărul este așa de limpede și așa de ușor de prins de orice cap cu judecată dreaptă. Domnul Cristos a întemelat o singură biserică, una sfântă, catolică și apostolică. Această biserică este biserică catolică a Romei. Numai această biserică are aceste samne ale adevăratei biserici a lui Cristos. Acestei biserici El i-a dat de cap văzut pe Sfântul Petru și pe urmașii lui în scaun, papii dela Roma. Și frații noștri ortodocși nu vreau să recunoască nici acest adevăr, ba mai fac și pe isteții și se întreabă că oare Sfântul Petru și Sfântul Pavel, dacă au murit la Roma, sunt tot catolici. Auziți acolo întrebare! Dar ce să le faci? Căci așa sunt ei și trebuie să le mai treci cu vederea și unele minunății de acestea.

Nu vreau apoi să recunoască încă un lucru știut de toți, că veacuri de-a rândul și biserică ortodoxă a Răsăritului, cu toți vlădicii ei, a mărturisit învățătura Romei și a fost sub ascultarea Papei. Nu vreau să recunoască că numai pe timpul patriarhului Fotie, adică pe la anul 867 și mai târziu pe timpul lui Cerularie (1053), ura și mândria cea deșartă a acestor vlădici a rupt halna mireselii lui Hristos, a despărțit biserică ortodoxă de biserică Romei. Numai dela această ruptură, biserică Răsăritului a început să tăgăduiască învățăturile adevăratei biserici și să nu mai asculte de Papa. După cum am mai arătat apoi, viltregia vremurilor și legăturile politice cu împărățiile de peste Dunăre ne-au făcut să ne ducem și noi cu ei. De legea cea adevărată a Romei, noi Românii însă nu ne-am lăpădat niciodată. S'a lăpădat un patriarh grec, cu sufletul plin de ură și deșartă mărire lumească. Valul vremu-

rilor și stăpânilor ce au venit peste noi ne-am înțut în aceste nefirești legături.

Chiar și cuvântul catolic, de care se împledecă atâta frații noștri, este mult mai vechi decât se fac că știu Sfinții lor. A fost introdus în Credeu pe la anul 325, iar învățătura catolică este vechea și adevărata învățătură, lăsată de Cristos și predicată de Apostoli.

Așa sunt ei, se întorc cu greu de pe drumul pe care l-au pornit alții. Vremurile cari vor veni însă și darul lui Dumnezeu care se va coborî în suflete va aduce mai multă lumină și dragoste, va frânge vâul neînțelegerii, zidul despărțirii și cu lacrimi de pocăință sinceră ei se vor pleca înaintea Părintelui, de care alții și urgia vremurilor i-au îndepărtat, zicând: „Tată greșit-am în cer și înaintea Ta“.

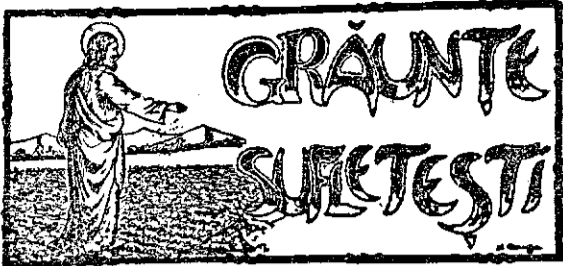
Septimiu Târnavanu

Instalarea de canonic la Lugoj. Bătrânul canonic dela Lugoj, pâr. N. Munteanu, și-a cerut pensionarea, fiindcă a împlinit vârsta de 70 de ani. În locul Sfinției Sale a fost numit pâr. Septimiu Ionașu, fost, aproape 30 de ani, paroh al Toteștilor. Peșnoul canonic l-a instalat Preasfințitul Dr. Ioan Bălan al Lugojului Duminică în 3 Martie. Felicitările noastre!

Noii canonici dela Bala-Mare pâr. Aurel Dragoș, fost protopop la Satu-Mare, pâr. I. Turdean, fost protopop la Jibou și pâr. Liviu Racojan, fost cancellist mitropolitan la Blaș și apoi directorul cancelariei episcopescii dela Bala-Mare, au fost instalați de către Preasfințitul Dr. Alexandru Rusu canonici la Bala-Mare tot Duminică în 3 Martie. Felicitările noastre!

Exceleșța Sa Dănilă Papp la Blaș. În ziua de 15 Martie Exceleșța Sa Dănilă Papp Rezident Regal al Ținutului Mureș a inspectat Camera de Agricultură a județului Târnava Mică. Exceleșța Sa s'a interesat de feir' cum lucrează Camera și dacă se împlinesc legile și ordinele ministerului. Di director al Camerei, Ing. Victor Rusu a raportat că în toamna anului trecut, arăturile făcute în județ au întrecut prevederile Ministerului. A arătat apoi, cum se face aprovizionarea plugarilor cu semințele trebuincioase. Semințele de cereale și nutreț se dau cu 20% reducere, iar cele de legume cu 40% reducere.

Anul acesta s'au înființat 35 răsadnițe, comunale, grădini comunale pentru legume. Tot la îndemnul Camerei s'au instruit în fiecare sat mai mulți plugari și premiiștari cari se ocupă de curățitul pomilor. Di Șef al Ocolului agricol Blaș a raportat că în plasa deale plugarii se ocupă cu creșterea vitelor și încep să cultive plante de nutreț.

Isus și minunile științei moderne

„Nici odată nu am văzut ca aceasta”. (Din evanghelia duminicii a doua din postul mare, Marcu 2, 12).

Evanghelia de astăzi se gătește cu cuvintele: „Nici odată nu am văzut ca aceasta”, fiind vorba de minunea pe care a făcut-o Isus în Capernaum, vindecând pe slăbănogul pe care l-au slobozit în casă prin coperișul casei. Și drept au avut privitorii de atunci, pentru că nu numai ei, pe vremurile acelea, dar nici noi, în vremurile noastre, n'am mai văzut, ca să vindece cineva pe un slăbănog numai cu cuvântul.

Sunt însă o seamă de oameni sfătoși, crezând despre sine că sunt cumiți și înțelepți, cari spun că și știința de astăzi este în stare să facă minuni, poate tot atât de mari ca și Isus. Ia să vedem dacă au dreptate ori doară se'nșală amar.

Știința a înaintat de o vreme încoace foarte mult: ea e în stare să străbată mările cu cele mai iuți vapoare, cu aeroplane sau dirijabile și cu submarine; veștile cele mai proaspete ea nu le mai trimite prin telegraf și telefon ci prin radio; prin microscopul ce și le-a făcut e în stare să mărească pricinuitoarii boalelor de zeci de mii de ori și să le studieze viața și înmulțirea; în urma acestor cercetări ea combate astăzi aproape toate boalele; cu ochianele pe cari și le-a făurit ea este în stare să numere stelele și soarele de pe bolitura cerului și să calculeze întunecimile de soare și de lună cu mii de ani înainte; cu ajutorul electricității ea produce tot felul de raze, dintre cari cu unele e în stare să vadă și oasele omului ori obiectul de metal din stomacul bolnavului; azi-măine nu-i mai trebuie fir ca să conducă nici electricitatea ci va trimite-o prin aer, ca știrile prin radio, și nu peste mult va folosi căldura soarelui și pentru încălzirea caselor iarna. Da, e adevărat, știința a înaintat foarte mult și va mai înainta încă și mai mult; cu toate acestea ea nu va putea vestezi câtuși de puțin minunile lui Isus, și cu atât mai puțin le va putea înlocui ori suplini vreodată.

1. Înainte de toate, câtă vreme a trebuit, până ce a ajuns știința la aceste rezultate? Câți învățați și-au ros coatele și și-au stricat ochii până ce s'a ajuns bunăoară la radio? Pe când Mântuitorul s'a dovedit și înainte cu 2000 de ani stăpânitor al puterilor firii. El n'a trebuit să învețe și să probeze sau să experimenteze, ci a poruncit firii, și firea i-s'a supus. El poruncește furtunii să se oprească; umblă pe suprafața apei; stăpânește moartea, așa că înviază morții; vindecă boalele de tot felul: orbi, schiopi, slăbănogi, leproși; hrănește cu câteva pâni și cincispeți mii de oameni; scoate draci și dăruiește pace sufletelor necăjite. Când va ajunge oare știința modernă să vindece, numai cu cuvântul, pe un slăbănog, care nu se putea mișca din pat și să-l facă să se și îngrașe și întărească, într'o singură clipită, de așa,

ca să-și poată lua patul în spate și să umble?

2. Câtă vreme le trebuie medicilor bunăoară până te vizitează, cu razele Röntgen! Și le mai trebuie putere, adevărat cu rent electric, apoi un aparat (mașinărie) foarte scump, adus din țări străine; dacă vreau să-ți vadă stomacul, îți dau mai întâi să mănânci un fel de pâsat, că altfel nu se poate vedea ce este în stomac. Ca să poată sbura, le trebuie aeroplane, benzina, pilot și pe aeroplan multe-multe mașinării. La radio trebuie curent electric, sârmă și zeci de mașinării. — Isus însă nu folosește nici un fel de medicamente sau leacuri, nici un fel de pregătire, nici un fel de mijloc. Mai mult, el e în stare să vindece chiar și din depărtare. Că a atins urechea surdului, ochii orbului, a prins de mână pe fata lui Iair, înainte de a o învia, acestea le-a făcut Isus numai ca să le arete celor de față că el dă și anumite însemnătate acestor semne. În schimb el vindecă pe servitorul sutașului din depărtare, pe un lepros numai cu cuvântul, tot asemenea și pe Lazar, iar pe Petru, care se scufundase în valorile mării, îl face, tot din depărtare, să umble pe apă ca pe uscat.

3. Cât de nesigură este încă și astăzi știința! Câtă vreme s'au năcăjit învățații până au reușit mai întâi să zboare? Cât s'a năcăjit contele Zeppelin până a fost în stare să-și cârmuiască balonul? La telegrafia fără de fir câtă vreme a lucrat Marconi, până a ajuns să dea ideea radioului? Și apoi cu aeroplanele și cu zeppelinul numai când e vreme bună se poate sbura, iar radio vara te face nervos, atâtea agomote îți aduce, din aer; iară când e vremea grea, trebuie închis, că dacă nu, atrage fulgerul. O singură greșală la un șurub trănțește aeroplanele și zeppelinurile la pământ și omoară oamenii, iar la radio te face să nu mai auzi nimica. Și, oricât se vor strădui oamenii, nu vor fi în stare niciodată să învieze morți ori și numai animale, să umble pe apă fără nici un instrument, să prefacă apa în vin numai cu cuvântul, să vindece bolnavul din depărtare și să oprească furtuna.

Prin urmare, veniți să zicem și noi, cu oamenii de pe vremea Răscumpărătorului: „niciodată nu am văzut ca aceasta” și astfel recunoscându-l pe Ius Cristos de Domnul și de Dumnezeu nostru, să i-ne închinăm și să cădem în genușuri în fața lui, rugându-ne, ca să ne aibă în grijă și în paza sa și să ne mântuiască de cel rău. Iar când vom auzi vre-un sfătos vorbind prostii, să-i spunem, că nu putem crede sfătoșeniile și cu atât mai puțin prostiile lui, fiindcă sunt oameni mai cumiți decât el, cari au cercetat viața și minunile lui Isus și le-au aflat de adevărate și vrednice de credință.

Părintele Iuliu

Din Solovăstru — Mureș

În slujba neamului

Reuniunea sf. Maria din Solovăstru la Iademaul conducerii centrale din Blaj, și pentru a feri neamul nostru de furtuna războiului, în fiecare Joi la ora 6 după masă face un ceas de adorație în fața sf. altar. În dimineața fiecărei zile de Joi se servește spre acelaș scop o sf. liturgie, la care iau parte membrele reuniunii și se și cuminecă tot cu acelaș scop.

Pilde pentru viață

Filosoful înșelăt

Pe vremea revoluției franceze deșteptatului francez le-a condus un așa numit „directoriu” care consta din 5 persoane. Acest directoriu a durat dela 26 Octombrie 1795 până la 9 Noembrie 1799. Unul dintre membrii acestui directoriu se numea Lepaux și și-a în gând, să facă o religie nouă, religia tropicilor, adevărată a iubirii de oameni, căci directoriul întreg era mare dușman al bisericilor tolice. Văzând Lepaux că nu-l nimează nimeni nouă religie întemeiată de el, s'a plecat la hărbatalul de stat Talleyrand (născut la 1754, mort la 1838). Acesta i-a răspuns: „Pe ce nu mă miră câtuși de puțin că nu sunteți în stare să vă câștigați nici un credincios. Dă voiați să aveți izbândă, poftim și faceți minuni vindecați bolnavi, înviați morți, apoi înviați să vă răstignească și să vă îngroape, la treia zi să înviați cu putere proprie. Vă garantez că, în cazul acesta, V'ar urma lumea treagă”.

Mohamed și luna. Dealul din Kafa

Despre vestitul Mohamed, întemeietorul religiei Turcilor și Arabilor (născut la 20 aprilie 570 la Mecca, mort la 8 Iunie 632 la Medina), povestesc credincioșii lui, că ar fi în viața în două, o parte ar fi trecut-o prin cer și apoi a împănănat-o din nou pe această jumătate. Despre această „minune” a lui Mohamed mărturisește însuși Coranul (adevărată carte în care se află scrise toate învățăturile lui Mohamed această carte împărțită în 114 capitole numite „sare”; Coranul e la Turci ceace e la noi sf. Scriptura). Câte dintre cetitorii noștri nu suride de această „minune”.

Ascultătorii prorocului Mohamed spus odată: „Te vom asculta, dacă vei învia ca Moise ori ca Isus”. — „Ce fel de minune doriți?” îl întrebă Mohamed. — „În schimb dealul din Kafa în aer”, răspunde ascultătorii. — „Mai întâi trebuie să-l înviați pe arhaogelul Gavril”. Apoi a plecat ca să-l întrebe pe arhaogel. După o zi reveni din cer și le răspunde: „A zis către mine arhaogelul Dealul dela Kafa se va prefăce în aer de îndată ce veți crede. Iată oamenii tot nu-ți vor crede. O mie așteaptă până ce-ți vor crede”. Mohamed a murit, așteptând să-l creadă toți credincioșii lui, și nu mai murit sute de milioane de musulmani, dar dealul dela Kafa tot nu s'a rămas, deal din pământ. — Fără de minune nu cred oamenii și pace.

Minunile lui Buddha

Buddha este întemeietorul religiei pe care o au popoarele din Asia, și anume: Indii, Tibetani, Chinezii, Japonezii și Mongolii (Buddha a trăit dela 550 la 470 înainte de Cristos). Despre el se povestește că ar fi fost armătoarele minunii: S'ar fi plimbat pe boala cerească, iar dintr'oa ochi i-ar fi curat și din celalalt foc. Odată s'a luptat cu un șarpe și al șerpilor, iar în cursul acestei lupte prefăcut trupul în foc și ar fi dat afară sine un fum foarte gros. Altă dată se arăta că s'a așezat într'o oală și a plătut pe ea sus mai lute decât un cal. Apoi s'ar fi cotit'oa vâreț și ar fi ajuns în palatul regelui șerpilor. — Așmănați, vă rog, cu acestor minuni Domnului Cristos și vă convingeți că mare deosebire este între unele și între altele.

Un episcop arian păcălît rău

Arie a fost un preot din Alexandria, care a săfinat învățăturile eretice cari au fost

Andite de biserică în conciliul ecumenic dela Nicea la anul 325. Arie a avut mulți credincioși, într-o vreme erau mai mulți episcopi de părerele lui. Și în Africa a avut arianismul recere bună. Episcop era atunci la Carthago un anumit Cirilă, care a voit să dovedească cu minuni că și Dumnezeu este de partea arianismului. El s'a înțeles cu un om străin să se prefacă orb. Dupăce-l va cunoaște întreg orașul, să vină la episcop și să-l roage să-l vindece. Atunci episcopul îi va atinge ochii și ei și-l va deschide. Pentru toate acestea episcopul i-a imbiat 50 de bani de aur. Toate s'au întâmplat cum a dorit episcopul arian. Lumea crecea pe lângă orbul prefăcut și-l miluia, iar într-una din zile orbul i-a întâlnit pe episcopul Cirilă și i-a rugat să-l vindece. Episcopul a adunat o mulțime mare de credincioși, ca minunea să se întâmple în fața multora. „Spre a dovedi că religia ariană este cea adevărată, îți îți zic, orbule, vindecă-te de orbia ta” — începu să vorbească episcopul. Însă minunea nu s'a întâmplat, dimpotrivă orbul prefăcut a chiar orbit în toată regula. Atunci orbul a început a plânge cu amar și a povesti tuturor, cum i-a bătut Dumnezeu pentru înșălăcimea sa. Bine înțeles că episcopul Cirilă a luat-o la sănătoasa, că dacă nu, o pătea, Spre marea mirare a orașului, minunea s'a întâmplat mai târziu. Episcopul catolic Eugeniu i-a chiar vindecat adecă într-o altă zi.

Rugăciunea celor mici. La îndemnul ziarului catolic Universal peste 440000 de copii din toate școlile catolice ale Angliei au hotărât să se roage lui Dumnezeu și să se cuminde pentru împlinirea gândului generalului Gamelin, șeful trupelor aliate, franceze și engleze. Generalul Gamelin a primit cu bucurie acest dar al micilor copilași, rugăciunile către bunul Dumnezeu, ca trupele patriei lor să biruie pe vrăjmaș. Poate că Dumnezeu va asculta rugăciunile rostite de buze nevinovate și ofensiva rugăciunilor va ajuta tot așa de mult la mântuirea țării ca și ofensiva sângeroasă a armelor.

Din Iernuteni-Mureș

Pentru înzestrarea armatei

În ziua de 11 Februarie s'a aranjat în sala festivă a comunei o petrecere frumoasă, cu scopul ca din venitul aceleia să se încălească la împrumutul pentru înzestrarea armatei. Spre marea plăcere a tuturor localitorilor, s'a adunat nu mai puțin de 32.000 Lei, cari s'au și depus, în acest scop, la Banca Națională din Târgu-Mureș. La această petrecere au luat parte di maior G. Roșu din Tg. Mureș comandantul Gărzii Naționale, di Ioan Bozedan secretarul Prefecturii Mureș, inginer șef Const. Fedeley, inginer Marinescu și alți funcționari dela fabrica de cherestea din Ierbuș.

Botezul a două Evreice

Nu peste mult, la 25 Februarie, credincioșii din Iernuteni au luat parte la o sărbătoare ca și care nu știm să se fi mai întâmplat în comuna noastră. Două Evreice, mama și fata, din familie foarte de seamă, au făcut jurământ de credință pentru legea noastră română unită. Sărbătoarea a început cu o predică foarte bine simțită a păr. Bogdan Nașcu și a continuat cu botezul și miritul celor două credincioase. Când Dșoara, care este elevă de liceu, a rostit cuvintele: „mă lapăd de satana”, toți credincioșii plângeau de mișcași ce erau.

Doamna, cu copilă cu tot, au mărturisit plângând că ele trec dela credința mozalică la cea română unită, nu din interes, ci din convingere curată, și că nu vor fi numai cu numele creștine, ci vor fi române adevărate, înscriindu-se și activând atât în „Renunțarea

Mariană” cât și în societatea „Inima lui Isus”, spovedindu-se și cuminându-se cât mai des.

Această sărbătoare a stors lacrimi de dragoste și de însufieșire, nu numai din ochii credincioșilor, ci și dintr'a nănașilor cari au fost doamna și domnul avocat Dr. Ioan Harghia și doamna și domnul Dr. Eugen Trușia, notar public din Reghin.

Correspondent

Din Gura Râului — Sibiu

Serbarea premilitarilor

De bună seamă, că între șezătorile pe cari le-au făcut dșoarele și domni învâțători, Duminică de Duminică, cea mai frumoasă a fost cea dela prinderea postului a tinerilor premilitari.

În comuna noastră sunt peste 100 de premilitari, al căror bun comandant este Di învățător Ștefan Decel. Serii întregi s'a oboșit pentru a face ca serbarea să reușească cât mai bine. Mângăierea a avut-o, căci atât de mulți au fost acela cari au dorit să vadă ceva frumos, încât a trebuit, cu toată oboseala, să se țină producția teatrală și scara. Programul a fost un frumos buchet de piese, începând cu cea halducească în 3 acte, care a făcut din toți cei din sală „numai ochi și urechi” ca apoi să-l cuprindă pe toți un rân zdăvăn și sănătos, ascultând „Cili la naș”, o foarte bună comedie în care s'a văzut, cum bărbatul poartă atât de bine pălăria, dar numai când nevasta nu-l acasă. A mai urmat apoi, „Santinelă și ofițerul”, ca apoi cu „Marșul Pregătirii Premilitare” serbarea să ia sfârșit.

Domnul inv. Ștefan Decel a mai adăugat o verigă la lanțul înfăptuirilor pe care nu prețetă să le facă.

Ceeace este de lăudat e că venitul acestei serbări se va da pentru înzestrarea armatei. Să fie aceasta o frumoasă pildă pentru toți aceia cari, în aceste vremi grele și turburi, prea își strâng punga când e vorba de-a da pentru țară sau la adecă pentru ei înșiși.

Liviu Poeniță

Foița „UNIRII POPORULUI”

Doină de jale

Foate verde ca pelin
Grea e jalea și cu chin
Foate verde, foate lată
Am avut și eu odată,
Foate verde trei alune
Am avut măicușă 'n lume
Foate crescută pe mal
Dar acuma nu mai am,
Căci acum de-aș mai avea-o,
Doamne, cum aș asculta-o
Și nimic nu i-aș greși,
Zoate i le-aș împlini,
Foate verde lemn de spine,
Nu bate, Doamne, pe nime
Cum m'ai bătut și pe mine
Ca să n'am măicușă 'n lume
Să mă îndrepte la bune.
Ia-mă, Doamne, du-mă 'n lume
Du-mă, Doamne, și mă pune
Pune-mă 'ntr'o fărinușă
Unde-i și a mea măicușă.
Plin mi-e sufletul de dor,
Cum e câmpul de mohor,
Plin mi-e sufletul de jale
Cum e cercul de nucle,
Tot de dorul mamei mele.

Foate verde colivie
Am făcut o poezie
Foate verde și-un bujor
E făcută de-un factor,
Frunză crescută 'n aleiu
E de Dulău Timoteiu,
Frunză albă, ca colia
Și e din comuna Bilia,
Frunză crescută voinică
Județul Târnava-Mică.

Timoteiu Dulău, rotar.

Leacul Babii Măia

În casa bătrână a tânărului Murgău s'au înalbat certurile și neajansurile ca 'ntr'un scrociob cald pui de șoareci, sau ca 'ntr'un patregal cărăbușii.

Nu se isprăvește bine o gălceavă, iscată din cine știe ce nimica toată, și alta începe ca din senin. Nu-l pierd răsunetul acela și își ascute limbuța alta și mai gălăgioasă, ca cea de mal înalnte.

Murgău nu s'a însurat [demult. Abia în dulcele Crăciunul ce va veni are patru ani de căsnicie, ca să nu zic: de căsnicie. Și n'a fost însurat, ca 'n povestea cu „hăș cocoș”, că te 'nsoară tata și pe tine”, nici cum zice cântecul:

Val sărace sutele
Cum mărită slutele

Nici nu s'a măritat în casa nevestei-șu Nu, ci Murgău ca flăcău de frunte în sat și-a găsit ce-a căutat: fată frumoasă, blăgoasă, din oameni cu vază și cu nume bun. Căci cine era ca Măruța Boanghenului?

Nu numai satul ei întorcea capul în urmă-l, ci întreg jurul, ca după o zână din povești. Pe la târguri, se întreceau flăcăii din șapte sate, să-l între în vole. La hore, nu scăpa din mâinile unuia și se deschideau alte brațe să-l strângă în focul, ca s'o poată învârti mai cu foc, cum îi place fetei să fie jucată. În șezători, poate li-se ureau unora căscând a somn. Măruța însă nu era dintre acestea. Pe ea n'o slăbeau flăcăii din ochiri galeșe, vorbe dulci, glume sănătoase, cadouri mărunte: nuci, alune, mere, pere, gutai mirositoare. În jurul Măruței roiau vorbele de dragoste, ca aburii deasupra oalei cu apa clocotindă.

Din cauzele mai sus înșirate și cari sunt numai o mică părticică din câte s'ar invrednici amintite, Ion al Murgăului, a suferit mult, poate chiar prea mult. În câte nopți n'a putut închide ochii și n'a putut prinde somnul? De câte ori n'a pândit, în bezna nopților, în umezeala toamnelor, să vadă cine intră și cine iese dela al Măruței?

De câteori nu i-a tremurat și i-a sbătut inima, ca a păsăricii din colivie și ca a șorecelului prină în clucă, de teama de-a nu o pierde?

În câte rânduri nu și-a lăsat coasa 'n

Scrisori către săteni

Cum s'a format cântecul național „Deșteaptă-te Române” și melodia lui.

Bade Ștefane,

Mă bucur nespuse de mult că dumneata, deși ești mai mult bătrân decât tinăr, totuși te ocupi și te interesezi de atâtea lucruri, de cari atâția tineri din zilele noastre nici habar n'au. Tinerii din zilele noastre se gândesc la jocuri legănate și necuvincioase, la petreceri cu cântări necinstite, aduse de pe la lăutarii din mahalalele Bucureștilor; iar când au vreme liberă (și au mai multă decât le trebuie; ba încă se poate zice că pentru ei toată vremea e liberă), stau fără de rașine înaintea unei oglinzi pieptănându-se, ori curățându-și și ascuțindu-și unghiile, întocmai ca niște cocoane dela București, cari sunt bogate, toate le vin de-a gata și n'au nici un lucru decât să se „cluculească” ca mîța înaintea oglinzii!

Îmi spui că ai auzit de multe ori cântându-se cântecul „Deșteaptă-te Române”, de care în vremile trecute Uogurii se temeau ca dracul de apă moldovită; dar că ai vrea să știi cu de-amănuntul cine, a născocit vorbele acelea frumoase și pline de mândrie și de însuflețire, precum și glasul acela care îi poartă cânta și jalnic, și năvalnic. Mă voi auzi să-ți răspund pe scurt la aceste întrebări.

Cuvintele acelea frumoase sunt scrise de Andrei Mureșianu, din Bistrița de naștere care făcuse studiile teologice la Blaj, pe cari le termină la anul 1832, apoi fu trimis ca profesor în Brașov, unde a și scris minunata poezie „Deșteaptă-te Române”, căreia el i-a zis: „Răsunetul”.

Iată ce ne spune despre această cântare învățătorul Ucenescu din Brașov, care a trăit în același timp cu Mureșianu:

— Încă din anul 1844, subscribul Ucenescu mă aflam învățător și cantor la biserica, Sf. Treime de pe Tocile, în Brașov. Poetul Andrei Mureșianu, ca rudenie cu preotul Boufatie Pitig, veni la vara adeseori la grădina parohului, pentru aer și pentru cireșe.

Sosind furtosul an 1848, poetul cânta o melodie pe care și cânta între prietenii săi, cari erau și se adunau în grădina preotului, pentru a petrece o seară cu mîncări și beuturi în cinstea cireșelor, o cântare națională. Am cântat multe cântece de probă; iar când am ajuns la cântarea nemită „Din sânul mamei mele”, poetul a rămas pe lângă această melodie, rugându-mă ca pe Dumineca viitoare să mă aflu și eu între oaspeții invitați în grădina, ca să cânt după melodia aleasă poezia ce o va compune.

În Dumineca hotărâtă, iată că vine poetul împreună cu patru domni Români, și, șezând toți pe iarba verde și cu cireșe dinainte, îmi dăe domnul Mureșianu poezia făcută: „Deșteaptă-te Române”. Probal câteva rînduri, și văzând că într-o parte era de mirare potrivită cu melodia, am cântat cu glasul meu tinăr puternic și sunător, până la sfârșit.

L-am mai repețit odată și încă odată, iar domni învîjînd melodia după auz, cântau împreună cu mine, mulțumind și urînd viață lungă și sărătate marelui poet.

Din ziua aceea, cântecul „Deșteaptă-te Române” s'a făcut cel mai plăcut și familiar la toți domnii români din Brașov. Ea eram poftit în toate părțile ca să-l cânt și să învîț tinerimea a-l cânta bine și regulat.

Acestea ni le spune Ucenescu despre cuvintele acelei cântări frumoase și înălțătoare.

Melodia era făcută de „Anton Pann”, care într-o vreme a fost cantor la biserica Sf. Nicolae din Brașov.

Acest Anton Pann era născut în Bulgaria pe la anul 1794. De copil intră ca muzicant în armata rusească, iar familia lui pe la anul 1806, adică pe când tinărul Anton avea vârsta de 12 ani, se stabilise la București. El încă țese din armată și merse la București unde se făcu cantor și profesor de muzică și scrise „Povestea vorbeii”, Nastratin Hogea și alte multe lucruri frumoase și înțelepte, calesse din gura poporului, și între altele făcu și cântarea jalnică:

— Din sânul mamei mele, născut în grîji, necazuri,

polog, săcerea 'n frunzișul pădurii, boli 'n bătătura amiezii, plugul în brazdă, pentru a-i fura numai un zâmbet, numai o zbenghiulă de fată mare, ca o arvună pentru tîrgul de mai târziu?

Câte vorbe, câte guri rele, câte născociri și mișcări de minciună nu li-s'au pus în calea împreunării lor?

Dar mai mare decât toate a fost lăcra, când învingînd noianul piedecilor și au putut zice: mire și mireasă. Dacă atunci li-s'ar fi imblat lumea cu toate comorile ei, ca preț al despărțirii lor, cred, că amândoi ar fi fost în stare să lovească cu piciorul mai cu sîrbă în bogăția lumii acesteia, decât a lovit Moise în vișelul de aur, pe care și-l-au construit Evreii ca idol de închinare, pîn' ce Domnul a dat pe muntele Sinai cele zece porunci lui Moise.

A și spus-o părintele Onuț în predica dela cununie: „Astăzi se înrudește două familii frustate din sat și se împreună două fericiri, din cari se va naște o fericire mare și trainică.”

Cuvintele părintelui ar fi trebuit să înveselească sufetele credincioșilor creștini, de sub părintescă Sf. Sale ocrotire, ca și se bucare de bucuria semenilor și să se înveselească de veselia altora. Dar în loc de acestea, s'a umplut satul de burleana otrăvicioasă a dușmăniei. Flăcăii străgeau pumnii că Măriașă n'a ales pe unul dintre ei, fetele, că Ion nu le-a adus pe ele la mamă-sa de noră'n

casă. Mamele și tătânii acestora era firească verșe bale, spre noii căsătorii.

Așa s'a întîmplat odată cu Ion al Murgăului și Măriașă Boanghenului.. De dragi ce s'au avut, n'ar fi fost mare minune, să se fi mîncat unul pe altul, cum zice o vorbă din poveste.

Iar acum? Cum vă scusei.. Nu se curmă o ceartă și pornește alta. Și nu doar din lucruri mari, ci din câte un fleac, ce nu merită luat în seamă. Deunzei, Măriașă și-a strâns hainele în mijlocul casei, gata de a se întoarce 'n casa părintescă, de unde a fost adesea cu lăutari și chiote de bucurie, pentru că Ion n'a sferit-o să întîrzie prea mult la vorbă cu o vecină.

Alteori Măriașă n'a avut zi bună și n'a luat nici cât se ia anafură pe limbă, fiindcă Ion n'a vrut să îmbrace cămașa, poruncită de ea.

Tot așa Ion, s'aprinde ca un curcan îndârjit, de câte ori Măriașă nu-l calcă în voie.

Părinții-socrii spun, că nu le-a venit încă mintea de bărbat și femeie, în cap. Ei speriază ca timpul să vindece toate. Rădeniile zic, că n'au mîncat toată maza de sare, pentru a se cunoaște mai bine.

Iar Baba Măta, cea cucicini copiii în țințir și cu vre-o șase—șapte risipiți în lumea mare care a făcut pe socăcița (bucătăreasa) la nunta celor doi hărăși, strigă în auzul satului:

— „Să le dea Dumnezeu copii, numai

Răstriașă mi-a fost soră, cu dănașă luptat (bis).

Pe ale mării repezi și groznicie talan, De vîntul relei soarte, spre stînci fost partat (b s). —

Cîntarea aceasta se cânta pe o melodie scodită tot de Anton Pann, adică pe melodia de azi a lui „Deșteaptă-te Române”, nu cât nu era cântată în formă de marș, ci pe lung și mai jalnic; și după melodia a făcut Andrei Mureșianu Rîsunetul sau „Deșteaptă-te Române”, care este azi cea mai frumoasă cântare națională, mai cu seamă în în Ardeal, și care și azi în România Măparcă te înflorează când o auzi, mai cu secel din urmă știre; cari se vede că au scris de un preot unit:

— Pe oși cu crucea 'n frunte, căci om e creștină;

Deviza-i — Libertate —, și scopu preasfăot..

Marim mei bine 'n luptă cu glorie dep, Decât să f m sclavi țarăși în vechii pămînt..

Întîmplările dela 1848 au zdruncinat ternul nervii lui Mureșianu, așa că marșul la 1863, în vîrstă de abia 47 de ani. Poetul losallește însă și rîndul nostru de om, precum a însuflețit și rîndurile trecute '48 încoace.

N. Lupu

O întîmpinare

în legătură cu pomenirea Mitropolitului Dr Vasile Suciu

Primiți următoarele șire, cărora le-a dat acel loc, după ce ne-au sosit dela un vecin și foarte de seamă cetitor al nostru:

Brașov, 10 Martie 1904

Reverendissime Domnule,

În numărul 9 din 3 Martie c., al ziarului „Unirea Poporului”, la pag. 3, am citit că șire sub titlul: „Cinci ani dela moartea mitropolitului Dr. Vasile Suciu”. Aprecierile din șire sunt foarte adevărate. Se arată că în 25

căși mi-a dat mie și-aveți să vedeți ce bine trăi Măriașă cu Ion..

Și se poate că Baba Măta, să aibă date. Căci mai trainice legături în familie cât copiii, nimeni nu poate împleti.

Peirea Dascălu

Cîntece

Tot am zis că-mi fac o casă
Da sticluța nu mă lasă
Tot am zis că-mi fac și șură
Da sticluța-i tot la gură.

*

Bată-l Dumnezeu să-l bată
Pe omul ce-a zis vreodată
Că băutura-i curată.
Tu o bei că ea-i ușoară
Ea te îmbată și te omoară.

Bonuri populare pentru înzestrarea armatei. Pentru a înlesni și tinerii săraci să poată subscrie bonuri pentru înzestrarea armatei, în curînd se vor tipări bonuri de 100 și 500 lei. Bonul de 100 lei se va schimba în samet de 80 lei. Bonurile de 500 lei se dau în schimbul samet de 400 lei. Bonurile acestea sunt pe 5 ani. În felul acesta și oamenii mai săraci vor avea mîngăieală și pot să ajute din puștinii lor la înzestrarea oștirii țării.

uarle c. s'au împlinit 5 ani dela moartea acestui uriaș al bisericii și neamului — și că, afară de un parastas la Blaj și de pomenirile preoșilor pe care l-a hirotonit, nu se știe să se fi făcut undeva vre-o altă pomenire a Lui...

Mă întreb: Oare Blajul istoric cu apitlul, teologia, liceele și celelalte școli, cu atâtii profesori, nu avea înaltul obligament moral față de Cel dispărut prea curând, ca să pomenească în mod demn împlinirea celor 5 ani dela marea și ireparabila pierdere?

Ocazie foarte bine potrivită pentru aceasta era ziua Sfinților Trei Erarhi, când liceul de băieți de acolo aranjază tradiționala serbare școlară.

Ziua de Sf. Vasile, liceul cu același nume împlinirea aproape în aceeași zi a celor cincizeci ani; atât coincidențe care toate trebuiau să înfăptuie la pomenire!

Se putea evoca frumos de tot personalitatea marelui dispărut, dându-se exemplu surselor de școlari, nefiind necesar să se umble prin departările istoriei după exemple vrednice de venerat și imitat. Printr-o astfel de pomenire ne arătam vrednicul de El, făcând dovada că ne știm cinșii morții, însușire ce se impune imperios unul neam care ține să se respecte...

Utilarea și nepăsarea în acest caz sunt păcate de neiertat și față de marele dispărut și față de noi înșine!

Dacă credeți și Domnia Voastră la fel, Va rog respectuos, să binevoiți a dispune, să se publice acele știri în „Unirea Poporului”

Cu distincție stimă

Dr. Eugen Sâmpetrecanu,
Consilier de Curte de Apel i. r.

În legătură cu această întâmplare aflăm că la Liceul de băieți s'a sărbătorit pomenirea marelui mitropolit la străjerie, tot asemenea și la școala de cadre a profesorilor străjeriți.

Frați buni

Vești din Rusia — Sub biciul bolșevicilor — Lupta celor fără de Dumnezeu — Frați buni —

Primul gând al bolșevicilor Ruși, când au intrat în stăpânire Polonia, a fost să nimicească legea creștină.

Liga bolșevică a celor fără Dumnezeu a început o prigoană cruntă împotriva sărbătorilor prin toate orașele și satele fostei Polonii. Ea mai fost cruțată nimic din ceea ce noi avem sfânt și curat. Sate de propagandiști bolșevici au început să colinde satele, încercând să sdruncine pe bieții oameni în credința lor.

În ajunul Crăciunului bolșevicii au făcut reprezentații, în care era batjocorită credința creștină și sărbătoarea Crăciunului și la care au slăbit pe copilașii de școală să ia parte.

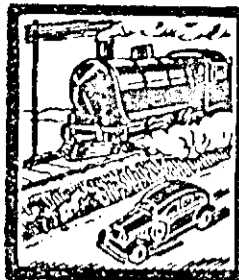
Prin multe orașe și sate au fost închise bisericile și adunările religioase oprite. Preoșii au fost arestați, acela care ar fi încercat să suna clopotele sau măcar să se apropie de o biserică erau pedepsiți cu închisoare și bani grei.

Frați buni

În lupta împotriva lui Dumnezeu bolșevicii și hitlerii se arată a fi frați buni. Statul celor fără de Dumnezeu din Rusia a găsit că s'ar putea face foarte bune și pentru bolșevicii din Rusia învățăturile păgâne din cărțile hitleriiștilor și a început să le tipărească pentru ei.

Astfel multe din învățăturile lui Hitler, Rosenberg, Goebels, Stralcher au fost tipărite și în rusește.

Puterea lui Dumnezeu este însă mare și toate încercările bolșevicilor nu vor scoate credința din suflet.

CUM STA LUMEA ȘI ȚARA

In prag de primăvară — Bani pentru familiile celor concentrați — S'a făcut pace în Finlanda — Ce se pregătește în Apus.

Noul buget

De la ministru de finanțe Mitică Constantinescu a adus înaintea camerei deputaților planul noului buget pe anul 1940—41.

În acest buget s'a dat oosemădăte deosebită înzestrării armatei, pentru care este înscrisă suma de lei 14 miliarde.

Suma totală a bugetului în anul acesta este de 106 miliarde lei.

S'a făcut noi dări între cari și darea pe cel n'înscrăși.

Au fost și ulți și apurași acela cari trebuie. Lucrurile trebuincioase au fost scutite de noi taxe.

Au fost întocmite legiuiri pentru a ușura plata datorțiilor către stat și a amelor rămase din amenzi.

Sfaturile ministrilor a aprobat planul de buget pe anul 1940—41

Joi seara membrii guvernului au ținut o ședință deosebit de însemnată. Au luat la cercetare planurile de buget pe anul 1940—41.

De la ministru de finanțe a fost felicitat de toți miniștrii pentru felul cum a știut să întocmească lucrurile bugetului pe acest an. Sfaturile ministrilor a aprobat în întregime bugetul, așa cum a fost prezentat de la ministru de finanțe.

Pentru însămânșările de primăvară

Anul acesta grija de căpetenie a țării trebuie să fie plugăria. Guvernul a întocmit un plan de lucru. În primul rând se arată că în primăvară trebuie să se are și sãmene peste 10 milioane hectare.

Ca să poată face o sforțare așa de mare, toți plugarii trebuie să se socotească mobilizați pentru țară. Va trebui ca ei să lucreze zi și noapte, pentru a putea isprăvi munca ce li-se cere.

Planul întocmit de ministerul agriculturii este făcut pe cincizeci ani și cuprinde multe lucruri cari privesc îmbunătășirea plugăriei românești.

S'a hotărât ca în primul rând să se desconcentreze muncitorii plugari cu școală plugărească, să se desconcentreze ceilalți plugari cu rândul și să se facă o nouă lege a rechizițiilor.

Tot ministerul agriculturii s'a îngrijit de semințe. Ele se pot cumpăra prin Camerele de Agricultură cu reducere de 20 la sută. Se dau apoi împrumuturi pentru cumpărarea de semințe.

Pentru îmbunătășirea hranei sătenilor s'au cumpărat semințe de zarzavat în preț de peste 12 milioane de lei și se vor face răsădnițe în țara întregă. Împărșirea semințelor de legume și a răsădnilor se face cu o plată de 10 la sută din prețul lor.

Ministerul se îngrijește apoi ca produsele plugărești să aibă prețuri mai bune. Sola se va vinde cu 9 lei kg., floarea seareului cu 8 lei, 4—5 lei kg. pentru talpinile de la și 2—2,50 lei pentru talpinile de căneapă.

Un miliard de lei pentru familiile celor concentrați

Ministerul de Interne a hotărât să vină în ajutorul familiilor sărace ale celor concentrați. De la ministru Mihail Ghelmegeanu a întocmit un plan de lege pe care l-a și depus la Senat.

În această lege se arată că se vor da ajutoare numai familiilor sărace și numai pe timpul cât cel cari le susțin sunt în concentrare.

Ajutorarea este condusă de ministerul de Interne, în ținuturi de rezidenții regali, iar în sate și la orașe de comitete anume întocmite.

Fondul pentru ajutorare este de aproape un miliard de lei.

Max Aușnit a fost judecat

Am scris și noi în gazetă despre procesul poroit împotriva lui Max Aușnit, învinuit că a păgăbit țara cu bani grei.

Tribunalul din București a sfârșit de judecat procesul lui și l-a osândit la șase ani temniță și despăgubiri de 250 milioane Lei.

Cuvântarea diul Tătărescu

În 17 Martie de la prim-ministru Gh. Tătărescu a rostit la radio o cuvântare adresată poporului românesc. A arătat că România urmează o politică de pace, dar este și hotărâtă să-și apere granițele.

Anul acesta, a spus de la ministru trebuie să se muncească mai mult și în ogoare și în oazine, căci numai așa vom putea face față vremurilor.

Rusia și Finlanda au făcut pace.

Războiul dela Nord s'a sfârșit. Cele două țări vecine au pus capăt vărsării de sânge și s'au împăcat.

Tărguilele de pace s'au început din 7 Martie. Suedia a servit la început ca mijlocitoare, apoi delegații Finlandei au plecat la Moscova, ca să încheie contractul de pace.

În vremea aceasta, cu toate că se făceau tărguilele de pace, luptele au continuat cu înverșunare pe toate fronturile.

Miercuri la amiază însă luptele au încetat. Pacea a fost încheiată și delegații Finlandei au părăsit Moscova.

Pentru Finlanda pacea făcută a fost o pace grea. Condițiile puse de Ruși au fost cu mult mai grele decât la începutul războiului.

Finlandezii, cu toate că n'au fost înfrânși până acum, și-au dat însă seama că sunt prea puțin ca să mai poată ține pept puhoiul rusesc și au făcut pace. Au lăsat Rușii întregă Carelia, cu orașul Viipurii, mai multe insule și orașe, apoi coastele lacului Ladoga. Cele două țări au încheiat un contract că nu se vor ataca una pe alta. Finlanda a mai încheiat Rușii pe termen de 30 ani ținutul Hango, unde Rusia va avea dreptul să țină armată. Portul Petsamo a rămas Finlandei. Rușii au lăsat dreptul de a trece prin această regiune Finlanda mai dă apoi Rușii dreptul să treacă spre Suedia și va face pentru aceasta și o linie ferată.

Cele două țări vor face apoi și un contract de negoț.

Vestea că s'a făcut pace a fost primită cu bucurie de poporul rusesc.

La Helsinki, în capitala Finlandei, îndată după ce s'a vestit pacea, s'au pus steaguri de dolia, iar la radio au început a se cânta cântece de jale.

Ministrul de externe al Finlandei a arătat poporului că au fost siliți să încheie pace, deoarece ajutoarele făgăduite de Francezi și Englezi nu puteau veni, fiind oprite de Suedezi și Norvegieni.

Președintele Finlandei a cerut poporului, să aibă încredere în viitor și să nu desnădăjduiască pentru pacea făcută. Muncind cu toții, se vor putea reface și vor vindeca rănilor războiului prin care au trecut.

Pământ pustiu

În urma păcii care s'a făcut între Rusia și Finlanda, o parte din pământul Finlandei, anume Istmul Careliei a fost dat Rușilor.

Finlandezii cari locuiesc în acest pământ s'au hotărât să-și părăsească locuințele, spre a nu fi siliți să trăiască sub Ruși. Peste 400.000 de Finlandezi își părăsesc averile și locuințele și pleacă în altă parte. Ei iau cu sine tot ce pot să ducă și în urma lor nu lasă decât pământul pustiu.

Soarta Europei stă în mâinile a trei regi.

O mare gazetă din Londra scrie într'un articol de competență, că soarta Europei de azi stă în mâinile a trei regi: în primul rând în acelea ale M. S. Regelui Carol II al României, apoi în acelea ale regelui Leopold al Belgiei și în sfârșit, în mâinile viitorului rege al Suediei, prințul Gustav Adolf.

Pe front cu soldații

Pentru a îmbărbăta și mai mult pe soldații săi, dl Hitler s'a hotărât să petreacă sărbătorile Inverii în mijlocul lor, pe front, în linia Siegfried.

O declarație a mareșalului Mannerheim

Comandantul armetelor finlandeze, mareșalul Mannerheim, a declarat că în cele peste 100 zile de război, Finlandezii au trebuit să apere o linie de întărituri care nu era încă isprăvită.

În acest război armata finlandeză a pierdut cam la 15.000 de oameni și are tot pe atâția invalizi.

Pierderile Rușilor sunt însă cu mult mai mari. Ei au cam la 200.000 de morți.

Bani pentru Finlanda

Țările prietene Finlandei au hotărât să-i dea ajutoare și împrumuturi pentru a se putea reface după cumplitul război, prin care a trecut.

Di Mussolini se va întâlni cu dl Hitler

La începutul acestei săptămâni a avut loc o întâlnire între d-l Hitler, Mussolini și contele Ciano ministrul Italiei.

După această întâlnire dl Mussolini s'a înapoiat la Roma pentru a mai putea sta de vorbă cu dl Sumner Welles, înalte ca acesta să plece în America.

Ciocniri la graniță între Ruși și Japonezi

În ziua de 15 Martie, în apropierea localității Asase, la granița dintre Rusia și Japonia, s'au întâmpnat ușoare ciocniri de trupe. Soldații grănicerilor ruși au atacat cu focuri de armă trupele japoneze. Mai mulți Japonezi au fost răniți. Soldații japonezi au răspuns și ei, rănind 12 soldați ruși.

Gavernul japonez dă mare însemnătate acestor ciocniri și va cere reparații guvernului rusesc.

„Vom ridica din nou steagul nostru la Praga“

Fostul președinte al Cehoslovaciei a adresat Jola trecută un cuvânt poporului ceh.

Datorită jertfelor făcute de poporul ceh lumea a mai câștigat încă un an pentru a se putea înarma cât mai bine împotriva Germaniei. De aceea lumea întregă socotește ca o datorie, să ajute poporul ceh. Nu mai este mult până în ziua când se va ridica din nou steagul poporului ceh, la Praga, a spus fostul președinte.

Unde-i greutatea

În cuvântul de deschidere a Parlamentului, M. Sa Regele dă plugăriei o însemnătate deosebită. Se ocupă mai mult, de plugari și lipsurile lor, dar, ceace-i mai mult caută și o ieșire din greul impas în care se găsesc plugarii, în scumpetea de azi.

Greutatea cea mare pentru plugari este nepotrivirea îngrozitoare între prețul lucrurilor pe cari le vând ei din gospodăria lor și între prețul lucrurilor pe cari le cumpără din prăvălii și fabrici.

Dela începutul acestui război toate s'au scumpit. Dintr'o zi într'alta prețul lucrurilor prin prăvălii s'a urcat fulgerător, spre groaza și spaima celor cu plată mică. S'au scumpit hainele, încălțăminte, fierăriile, lucrurile de mâncare, toate s'au scumpit mult, numai prețul lucrurilor pe cari le vinde plugarul a rămas același. Acestea și, dacă s'au scumpit, s'au scumpit foarte puțin. Au rămas parecă înlemnitate, așa cum au fost în toamna și vara trecută. Plugarul vinde tot așa grâul, puli, ouăle, găinile, cum le-a vândut și mai înainte. Tot ce cumpără el s'a scumpit de două sau de trei ori.

Și aici-i greutatea cea mare, pe care o arată M. S. Regele în cuvântul de deschidere. Nu se poate vorbi de o ridicare și înaltare a plugăriei, până nu se va afla o cale ca prețul produselor plugărești să fie mai bine plătite.

Numai atunci plugarul va lucra cu drag când va ști că munca lui va fi mai bine plătită.

Vremurile de acum ne silesc ca să cultivăm cât mai bine pământul, să scoatem cât mai mult din el. Aceasta nu se poate face, ori câte programe de lucru și ori câte mobilizări s'ar alcătui, decât atunci, când recolta pământului va fi mai bine plătită. Numai atunci țărănul va înfițe cu toată dragostea plugul în brazdă și va rămânea lângă holda lui din noapte în noapte, când va ști, că truda și osteneala lui va fi răsplătită, că rodul ostenelelor lui va fi mai bine prețuit.

Plugarul nu așteaptă prețuri mari pe

grâul și porumbul lui, vrea însă ca să potrivească între ceace el cumpără și ce vinde.

Atunci vor avea preț toate legăturile, programele agricole și-și vor da rodul lor, atunci multe vor rămânea literă moartă pe hârtie.

Czestochowa

Icoana făcătoare de minuni a Preacurii Fecioare Maria dela această mănăstire de Profesorul Casimirus

Nu departe de granițele Sileziei se află o localitate c'un mare renume. Este vorba de mănăstirea ce se ridică pe muntele Iasna de la Czestochowa. În această mănăstire se află o icoană făcătoare de minuni a Sfintei Fecioare. În toată Polonia, s'ar putea spune că toată lumea catolică, se cunoaște și se respectă sanctuarul dela Czestochowa. Faima acestei localități se poate compara cu aceea a localității Lourdes din Franța. Legenda spune că icoana aceasta a fost pictată de chiar Iisus Hristos și de Sfântul Luca.

Nu se știe, cum a ajuns în posesia Sfintei Elzabeții, mama lui Constantin cel Mare. Apoi, ajunge printre relievele împăratului Carol cel Mare, care o dăruiește unui călugăr, care-i era prieten. În timpul domniei lui Ludovic de Anjou, cam pe la 1382, transportată la Czestochowa. Cu ocazia acestui transport se vorbește de o minune. Prințul ruten L. V. Vadislav, pentru a feri de prădăciunile Tătarilor, se hotărâse să se retrădească într'un loc sigur. Toate încercările de a pătrunde în peretele, unde fusese fixată, fură zădărnice. Atunci, prințul îngenunchind, se ruga Atotputernicului, să-i arde, ce să facă. Călugărul vădindu-l în suferință, i-a dat o icoană păru ca viu, buzele Fecioarei parcă grălau, iar prințul auzi șoptind: „Fiindcă ești cu inima curată și sufletul neprihănit, rugăciunea ta va fi ascultată. Chipul meu pe muntele Iasna Gora în mănăstirea ce se află acolo.“ Și așa ajunge o icoană a Fecioarei Maria la Czestochowa. Când Hedwiga închină regatul Poloniei Marcei, ea împodobi icoana dela Czestochowa cu cele mai scumpe și mai prețioase diamante și pietre prețioase. În timpul luptelor huzarilor cu bandă din acești eretici, atrași de faimă și de gâștilor ce împodobeau vestita icoană, pentru a prăda și jeful mănăstirii. În căușele de pradă, ei voiau să ducă cu dânii vestita icoană, dar atunci o minune se petrece: boii care trăgeau carul în care se afla icoana, refuzară să pornească; toate sforțile nu putură să-i clintească din loc. Atunci, dintr'odată, dintr'odată, care jefuise cât putuse, înăuntrul carului aruncă cu furie icoana de pământ cu o putere încât lemnul icoanei se crăpă și

O nouă armă de luptă

Chipul de față arată o nouă armă de luptă în tehnica submarinelor. Este o armă de terie de așezat bombe pe suprafața apei. Din submarinul în care se află un vit de o astfel de bombă, nu mai rămâne nimic. O pată de ulei care se ridică la fața de apă vestește celor de afară că submarinul nu va mai ieși de apă și că zeci de trupuri umane rămân îngropate pe fundul mării în sicriul de oțel.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Un dar frumos al regelui României. Ca o dovadă a prieteniei noastre față de poporul turc, România, în frunte cu M. S. Regele Carol II va construi în flautul băntuit de catemere din Turcia, un sat model. Satul acesta se va numi Romanopa.

Noua lege a rechizițiilor. Guvernul a făcut o nouă lege a rechizițiilor. Această lege are pedepse foarte aspre pentru acela care nu urmează poruncile ei. De aceea fiecare proprietar este dator să cante să cunoască această lege.

Sprjin pentru familiile cu copii mulți. În vreme ce alte țări se tem că vor pieri din pricina că au prea puțini copii, în noi gazetele aduc vestea că o țărăncă din Săgrata a născut patru gemeni. O veste pe care o dăm și noi pentru a arăta mare putere de viață a poporului nostru. Tot gazetele mai aduc apoi vestea că unul din copilași a pierit de frig. Ne bucură mult faptul că poporul nostru are o așa putere de viață, dar ne întristăm când vedem atâta sărăcie și atâta lipsă de înțelegere și sprjin. În familia acestor sătean, binecuvântată de Dumnezeu cu 4 copii lași deodată, mai sunt și alți copii. Bietul sătean este însă sărac lipsit pământului și muncește de pe o zi pe alta ca să câștige o bucată de pâine pentru gurile de acasă. În alte țări se dă mai mult sprjin familiilor sărace, se pune mai mult preț pe copii.

Un muncitor român din Franța trimite bani pentru înzestrarea armatei. Dragostea de țară și pământul strămoșesc este cu mult mai puternică decât s'ar crede. Ea rămâne ascunsă, acolo, în taințele sufletului și răbufnește după ani și ani, în fapte care trezesc uimire și mirare. Un muncitor român Teodor Ardeleanu, plecat de multă vreme în Franța a trimis pentru înzestrarea armatei române suma de lei 20 000. Nu-l mai știe nimeni pe acest muncitor, plecat în pământ străin după o bucată de pâine, să dea și el pentru înzestrarea armatei române. El poruncește însă dragostea de țară, care este mai puternică decât înstrăinările.

Zile fără carne. Printr'o hotărîre a sfâșnirii, zilele de vineri și miercuri sunt zile fără carne, în întreaga țară. În felul acesta se vor scuti vitele de muncă și se vor face și economii. E și mai sănătos acest lucru și apoi se împlinește în felul acesta și o poruncă bisericească pe care lumea a cam uitat-o. Biserica doar oprește mâncările de carne și chiar toate mâncările de dulce în zilele de post, așa că nu trebuie prea multă mirare și nemulțumire în fața acestui porunci.

Revărsări de apă în țară. Israel aceasta iugă, cu zăpadă multă, o sfârșește cum era și de așteptat, prin multe locuri cu revărsări de apă. Zăpezile topindu-se au umflat râurile care în multe părți au leșit peste țărni, acoperind câmpurile. Astfel la Iași, Băiți, Chișinău, Huși, în Ardeal, Banat, dealungul Dunării, apele cresc încontinuu și acoper ținuturi întinse. Pășunile au trecut malurile, luând cu ele case, au acoperit ogoare și sămătățuri, au smuls poduri, au trecut peste

lăile ferate. Oamenii îngrozii încearcă să-și scape avuții și viața, fugind cu ce pot lua, din fața apelor.

O nouă carte a dlui Hitler. Cartea dlui Hitler „Mein Kampf” (Lupta mea) este foarte răspândită și cunoscută de multă lume. Pentru partizanii dlui Hitler această carte este un fel de evangheliu, la care ei țin foarte mult. Acum se crede că dl Hitler lucrează la o nouă carte, care să fie o armare a celei dintâi. Cartea va fi intitulată „Victoria noastră” (Unser Sieg).

Propagandă bolșevică. Când e vorba să facă propagandă, bolșevicii nu cruță bani și hârtia. Cărțile conducătorilor bolșevici sunt cele mai răspândite cărți din lume. Așa se spune că, în vreme de numai 20 de ani, cărțile lui Stalin au fost tipărite la 270 milioane de exemplare. Unele din ele au fost tipărite în limba rusească, altele în limbi străine. Multe din ele au fost tipărite în limba popoarelor, aproape necunoscute, din Siberia. Pentru multe popoare, prima carte tipărită în limba lor a fost o carte de a lui Stalin. — Așa știu bolșevicii să facă propagandă.

Un tren încărcat cu călători se prăbușește într'un râu. O mare neorocire de cale ferată s'a întâmplat în dimineața trecută, în apropiere de stația Zilana în Jugoslavia. Locomotiva unui tren a dat peste alge stânci prăbușite pe calea ferată și s'a răsturnat în apele râului, care cursa pe alături, trăgând după ea încă trei vagoane. Au fost scoși din apă 6 morți și 30 de răniți. Se crede că în vagoanele scufundate se mai găsesc încă cel puțin 80 de călători care nu s'au putut scăpa la timp.

Milioane de Chinezii mor de foame. O mare neorocire s'a coborât din nou pe pământul Chinei. În aceasta țară întinsă pare că neorocirile se țin lanț. Pe lângă neorocirea războiului, într'o parte a Chinei s'a abătut foametea. Milioane de oameni mor de foame în chinuri groaznice. Cel mai mulți se hrănesc cu coaje de copac. În multe locuri oamenii au mâncat pământ. Răzgiașii din ținuturile ocupate de japonezi au distrus recoltele mâncând ca lăcustele, firele de orez abia răsărite. Numărul oamenilor primejduiți să moară de foame este de 3 milioane, în regiunea Hopei și de un milion în Shantung.

Publicație de licitație. No. G. 4559—1930. Subsemnatul Portarul prin această publică că în baza deciziei No. G. 4559—1930 a Judecătoriei mixte Băi în favoarea reclamantului Banca Târnaveană S. A. Băi repr. prin avocatul Dr. Ștefan Bărbory pentru încasarea creanței de 4222 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 29 Martie 1940 orele 2 p. m. la fața locului în Mănărade la dom. armăritului No. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 țară și 1 coteș în valoare de 5300 Lei. În caz de nevoie și sub pretul de estimare. Dat în Băi la 11 Martie 1940. Dragoș Barac, portarul. 34/1—1

Șmecher, nu glumă. Se judecă acum procesul unui înalt șef de la Ministerul Propagandei, anume Victor Alboteanu, învinuit că a păgăbit țara cu bani mulți. Victor Alboteanu s'a dovedit un șmecher de clasa întâia. Nu numai că a făcut cât a vru', dar s'a dovedit că chiar și hârtiile lui de numire în slujbă, le-a falsificat tot el.

rași, scoțând apoi sabia, dote în Icoană mai multe lovituri, când deodată brațul său rămase aer paralizat (șoc, nemlăcat)... Toată banda asigtlilor fugi înspăimântată, părăsind toate scurțile ferate din mănăstire, și astfel sfânta Icoană fu readusă înapoi. Dar toate încercările de a repara stricăciunile produse rămăneră zadarnice, chiar și azi se poate vedea rmele lăuate de loviturile săbii. Această nouă Icoană duse și mai departe falma sfintei Icoane de la Czeszochowa. În fiecare an o mare mulțime de pelerini nu numai din Polonia, ci și din țări îndepărtate, veneau spre a se ruga la cinstii Icoana sfântă. Veniră însă timpurile rele. Rașii, Suedezii, Germanii se năpustiră asupra Poloniei spre a o sfâșia, soarta ei părea pecetluită, totul era pierdut. Regele Ionas mir era fugar și se ascundea prin păduri, Sileziile pe când Varșovia și celelalte orașe principale ale Poloniei erau ocupate de irmele dușmane. În toată țara era numai jaf, ororari, prădăciune și durere. În acele timpuri, căntea care aprinse fiacăra patriotismului ecă dela mănăstirea din Czeszochowa. O dată de Suedezii, sub comanda lui Müller și Liader, atacară mănăstirea pe care o apărră câțiva călugări sub comanda starețului Hondecki. Atacurile urmau neîncetat. Ziua, după o ploaie de goaște și de obuze căeau asupra mănăstirii; încă câteva lupte și Suedezii vor ocupa mănăstirea. Suedezii eroci cum erau, se bucurau de jaf și de fărâșele ce vor face în acest sfânt sanctuar catolic. Ultimul și hotărîtorul atac începuse. În sepe când victoria lor părea asigurată, în clipa când orice ilicărie de speranță era stănsă, în cele momente, în jurul bisericii mănăstirii, răa se sînchii de lupta care er ala totul său, fără o procesiune; erau Sfintele Taine purte de starețul Hondecki și urmat de călugărilor mănăstirii care cântau cântecul sfintei Fecloare și implorau izbăvirea, și ruga lor fu cuitată, căci iată că în noaptea întunecoasă, rază de lumină spintecă văzduhul luminând Regina Cerurilor care c'au gest larg binecuvânta pe apărătorii Săi... La vederea Eclic toată lumea o văzuse, Suedezii rămaseră înpletiriți; tot ce putură să facă, era să o la sănătoasă. Mănăstirea era salvată. Cu ea Polonia. Minunea întâmplată trezi patriotismul Polonezilor. Din toate unghiurile țării, țărani, negustori, clerici, nobili se ridicau, porră la luptă și dușmanii fără învinși și alungați din țară. Czeszochowa scăpase Polonia,

Papa Alexandru al VII-lea consacră ca regina și Stăpâna Poloniei pe Sfânta Fecloara în timpul unei minunate ceremonii religioase, o coroană regească fu așezată pe fruntea Fecloarei Maria din Icoana dela Iasna Gora.

Aici veni regele Sobieski, înainte de a porni în fruntea oștilor creștine pentru a salva țara și Europa de puterea turcească. El ceru Fecloarei Maria dela Czeszochowa să ocrotască oștirea sa și să-i dea biruința și el fu scutit, căci Viena fu mântuită și cu ea Europa.

La începutul actualului război, vroind să scape și să distrugă inima Poloniei, unul din primele atacuri fu dat de Germanii la Czeszochowa, dar dacă mănăstirea a fost bombardată, distrusă. Sfânta Icoană a scăpat, fiind de vreme adăpostită într'un loc sigur. Acuma, când urgia s'a deslășuit din nou asupra Poloniei, Fecloara dela Czeszochowa apare ca un sfânt simbol, reprezentând Patria și Credința strămoșească precum și speranța în biruința ei mână.

Știri și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

In postul mare citiți cu foșii

„Cărțile Bunului Creștin“

No.	Titlu	Prețul
1.	Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.	Lei 8
2.	Pe calea desăvârșirii, ediția II.	6
3.	Bolșevicii și biserica, (s'a epuizat)	6
4.	Darul lui Dumnezeu	6
5.	Adevărata fericire	6
6.	Taina spovedaniei	15
7.	Tâlcuirea apostolilor din toate duminicile de peste an, în trei volume	50
8.	Legea strămoșească	15
9.	Tâlcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an	25
10.	Tâlcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an	20
11.	Taina tainelor, sfânta cuminecătură	8
12.	Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi	12
13.	Durerea, sora noastră nedespărțită	12
14.	Tâlcul evangheliilor din toate duminicile de peste an	34
15.	Cărticica mirilor	6
16.	Cărticica soților de căsătorie	8
17.	Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus	6
18.	Cum să ne creștem copiii	8
19.	Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor	40
	In editura „Sfânta Unire“ Blaj a apărut:	
	Din viața vechilor creștini	20

Toate aceste broșuri sunt scrise de p. Iuliu Maior, directorul acestei gazete, și se pot cere dela „Librăria Seminarului“ Blaj ori dela oricare altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri.

Pățania unui mire

Sau ce pățești când ești prea grăbit cu însurătoarea

Tinerii Coman Ionică și Vasile Coman din Vânători, lubeau amândoi aceeași fată din satul lor, pe Moldovan Victoria. Și, cum dragostea-i năvălă rău, fata nu știa nici ea pe care să-l alege. Ii plăceau și ochii lui Ionică și ai lui Vasile. I-ar fi vrut poate pe amândoi. Apa aștepta să vadă, care-i mai viteaz și mai isteț dintre ei. La început s'a dovedit Ionică Coman, căci el, nici una nici două, s'a dus de-a șezut o săptămână la aceea pe care o lubea.

Intr'o zi l-a cumpărat și hrine de mireasă alesei inimei lui și se pregătea să facă nunta.

S'a dovedit însă și alcia că nu-i este dat omului să se bucure mult de ceace doarește și că scurtă este fericirea omului pe acest pământ. Când îi era lumea mai dragă, pe Ionică l-a părăsit norocul și nevasta.

S'a dus la celălalt, la Vasile Coman. Bietul Ionică, a rămas plângând după mireasa pierdută. Poate că într'o zi acestea l-se va urî și de Vasile Coman și se va întoarce iar la el.

Fată, care trăiește după poruncile lui Dumnezeu, nu-i așa?

De vânzare

Un vier curat de Bazna de 10 luni. Doritorii să se intereseze la Biriș Victor din Căpâlna de jos, jud. Târnava mică, (33) 1-1

Stropitul pomilor cu zeama de pucioasă sau sulfo-calcică

Pentru a feri pomii roditori de diferite boli și insecte mici, cari deși se văd foarte greu totuși fac stricăciuni mari în livezile de pomi, se folosesc fel de fel de zemuri, cu cari se stropesc pomii, așa după cum se stropesc și viile.

Intre altele multe zemuri, cea mai eficientă este zeama făcută din praful de pucioasă, amestecată cu var nestins. Inșă, ca să fie bună, trebuie să fie pregătită cu grijă și în măsurile pe care le vom da mai jos.

Luăm o oală de 12—15 litri care să fie de tuci șmalțuită sau de pământ șmalțuit. Turnăm în ea 10 litri de apă și apoi însemnăm pe o lopățică de lemn printr'o creștătură, până unde ajung cele 10 litri de apă.

Vărsăm apa din oală și așezăm în ea 1 Kgr. 400 gr. var nestins (bulgări) zdrobit, ca să fie de mărimea nucilor, peste care așezăm 2 Kgr. și 800 gr. praful de pucioasă mărunțit bine ca să nu fie cocoloașe.

Din alt vas luăm apă fierbinte și turnăm puțin cât de puțin peste acest amestec, pentru ca varul să înceapă să fiarbă. Luăm vasul să fiarbă bine, mestecând mereu cu lopățica și adăugând puțin cât de puțină apă fierbinte. Când varul a terminat de fier și când nu mai avem cocoloașe, umplem oala cu apă fierbinte până la creștătura ce am făcut-o cu lopățică, adică până unde sunt 10 litri.

Așezăm apoi oala la un foc potrivit și amestecând încet o fierbem timp trei sferturi de ceas (45 minute). Când zeama capătă o culoare roșie închisă (ca vișnea) și când apar pe deasupra pete unsoase, înseamnă că zeama este gata. În timpul fierberii, apa a scăzut dela semn, înșă se adaugă apă fierbinte, ca atunci când o luăm dela foc să fie tot la semn și deci să fie chiar 10 litri de zeamă.

În felul acesta am pregătit zeama tare, care nu se poate folosi, numai dacă o subțțiem, cu apă, căci altfel am arde pomii, fiind foarte tare. Dacă nu putem stropi în ziua în care am pregătit-o, atunci o așezăm în sticle bine astupate și o ținem undeva la întuneric.

Subțțierea zamei tari cu apă se face, după cum facem stropirile în timp de iarnă, primăvară sau vară.

Iarna se folosește la 1 parte zeamă tare părți de apă. Primăvara până când mugurii încă nu s'au desfăcut se folosește 1 parte zeamă tare la 10 părți apă. După ce pomii și-au scuturat florile se folosește 1 parte zeamă tare la 17—20 părți de apă. Această stropire folosește foarte mult pentru a feri poamele de a fi vermănoase, înșă trebuie să se mai pună încă și 500 gr. de arseniat de plumb (praful alb, otrăvitor care se amestecă în 5 litri apă și apoi se toarnă în zeama de pucioasă).

Cu zeama de pucioasă se fac stropiri la toți pomii roditori afară de piersec și nuc. Scapă pomii de mușchi și licheni (pete galbene) ce sug hrana din crengile și trunchiurile pomilor. Distruge ouăle de insecte, păduchii lănoși, păduchii verzi, păduchii țestoși, purcii

de frunze. E foarte bună apoi contra creșterii fructelor (Fusicladium) și contra făinării.

Praf de pucioasă și arseniat de plumb se află de vânzare cu preț redus la Casa Agricolă și la Ocoalele Agricole.

Dacă ze pregătește bine și dacă ze stropesc pomii bine, ca zeama să ajungă pe toate părțile pomului, atunci rezultatul este foarte bun.

Șeful Ocolului Agricol
Irg. Alexandru Popovici

Nebun, sau om de inimă?

Și-a dat toată averea, ca să nu mai fie cerșetor.

Gazetele aduc vestea că un om de mare ispravă a murit mai în săptămâna trecută în Londra. Numele lui este Iulius Hagen. Pe murit a fost și el un mare bogătaș și era cunoscut între fericiții milionari ai acestei țări murit însă sărac și neștiut de nimenea, în casa a halmanalelor și cerșetorilor, căci toată averea lui urlașă și-a împărțit-o pentru gând mare: să nu mai fie cerșetori.

Intr'o zi el a strâns 5.000 de cerșetori oameni fără de căpătâi din Londra. La toți le-a dat bonuri, să-și cumpere câte două rânduiri de baie, chiria pe 12 luni și le-a plătit mănăstire pe un an de zile. A cheltuit în felul acesta suma urlașă de bani. El era mulțumit. Nu cerea celor ajutați de el decât să-și părăsească viața pe care o duc și să-și facă un rost în lume. Și ajutorul a prins. Din cei pe cari i-a ajutat, 77 la sută s'au întors de pe drumul rătăcirii și-au ajuns oamenii de treabă.

Binefăcătorul lor, după ce și-a împărțit averea, a murit ca cel mai sărac din cetate și cari l-au făcut oameni. A murit pe patul spital de sărăntoci. — Oare aceasta să fie cunoștința oamenilor?

Cărți nouă

P. I. Tălmăcel: O vorbă la ureche, 11-a, Tipografia „Serafica“, Săbăoani—Rădăuți de 15/9 cm. prețul Lei 1.000

În această drăguță broșurică p. călegăr can I. Tălmăcel pune întrebarea: »pentru ce nu vedești? și apoi răspunde la următoarele întrebări: Să mă spovedesc?... M'am spovedit destul când nu la școala primară... acum sunt mare, ce-mi mai trebuie mie spovadă... să se spovedească copiii și femeile — M'ași spovedi, dar nu am timp. — Spovada după ideile mele. — Eu nu mă spovedesc unu. Nu mă spovedesc pentru că n'am nevoie; eu sunt bine și poate chiar mai bine decât atâția cari se spovedesc des. — De ce să mă spovedesc?... Doar furat, n'am stricat casa nimănu, n'am omorât nimănu! — Nu mă spovedesc pentru că nici altu nu spovedesc și trebuie să fac și eu cum fac alții. Nu, sunt luat în răs. — Nu mă spovedesc pentru simplul motiv că n'am nici un păcat. — Nu mă spovedesc pentru o mie și una de pricină. — Mă voi spovedi mai târziu, mai spre bătrânețe.

La toate aceste răspunsuri alți, iubite cititori, această broșurică răspuns bun și potrivit. Cumpărați deci și o citește!

De vânzare

mai multe varietăți de vițe altoite și anume:

1. Riesling italian pe Rip. X Rupestris 3.309, 1000 b
 2. Silvan verde (Neuburger) „ „
 3. Muscat Ottonel „ „
 4. Feteasca regală „ „
 5. Pinot gris (Rulendi) „ „
 6. Fetească albă „ „
 7. Gordan „ „
 8. Riesling italian pe Rip. portalis „ „
 9. Afuz-Ali pe Rip. X Rupestris 3.309 bucata a
- Pepiniera de vițe „BĂRBAT“ Sâncel P. (26) 2-2.